

Case vechi

Emilia Plugaru

În ogradă - două case,
Una veche, alta nouă.
Prin tavanul casei vechi
Stropii trec atunci când plouă...

Ca o bătrânică-n cârje
E căsuța mea cea veche...
Când eram micuți de-o șchioapă
Nu avea în sat pereche.

Mâna mamei, mână blândă
O gătea ca pe-o mireasă.
Casă veche... părăsită.
Mohorâtă... tristă casă.

Cât de mult aş vrea să pot,
Din meleagul cel străin.
Într-o zi să mă întorc,
Pragului să mă închin.

Să mă-nchin cu pietate
Fiecărui colț de casă.
Casă veche, îți promit,
Tu vei fi din nou mireasă...

O visez mereu pe mama
Porăind ca o furnică
Lângă vatra casei vechi,
Gârbovită, mică, mică,

Tot mai mică și mai tristă,
Ascunzând dureri și gânduri.
Printre lacrimi, amintiri
Se adună șiruri, rânduri...

Ca o pasăre tăcută,
Cu aripa frântă-n două,
S-a topit măicuța-n stele...
Am zidit o casă nouă.

Am zidit o altă casă
Să nu aibă-n sat pereche,
Am uitat că plânge-n hohot

Sufletul din casa veche.

Iar acum când sunt departe
Nu mi-e dor de noua casă...
Casă veche, îți promit,
Tu vei fi din nou mireasă.